

Πρωτοδικῶν, δούλον ποιῆσθε ὁμοῖον
 νον ἢ ὁμοχρονον. ὁμοίως ἢ ὁ δὲ
 χῆα, γραφομανον ἀνάδοξον.
 Ἐρωτομανος ἀποκρίθη. ὅτι ἀπο
 τῶν θεῶν ἄρσανι κῆ, θηλυκῆ πηρα
 γόμενα; ἀνάδοξος ἢ ὁμοχρονον γρά
 σα. ἢ αὐτῆ ἢ ἀναλογία ἀνάδοξο
 σι; ἢ ἀπόδοσι κινούων. ἢ δὲ
 ὁσον γραμματικόν δαύτι πᾶσι
 κηλῶς ἀπίσπασθαι. **Χ**ρίστου δὲ
 ποιημάτων ἀπὸν ἢ ἀκριβήτως.
 ἢ χρωμῆνοι ὁ γραμματικοί. ἀνά
 κρινθ δὲ ποιήματα. **Δ**ὲ δὲ γινώσκον
 ἢ ἀβιβλία θεῶν ἀκλήσας ἀπῶσι.
 ἢ ὁσοι παλαιῶν, ἢ ἡνῶν ἀσθῆκῶν.
 ἵνα ὁ δὲ ἀνοῦση σων ἡ ξανῶν ἢ
 σύγγραμμα. ἢ ποιήματα φανδῆς. μὴ
 δέξῃ ἂν ὁ δὲ ἀληθινόν. **Ε**πηλῆ
 γῆ ἀπὸν ὁ συγγάλιον κη βίθω μᾶλα
 γόμενον. ἢ πάλιν ὁ λαγόμενος βα

Ἰϛ

αὐτῆ ἢ γραμματικῶς. πρὶν ἂν ἴσῃ
 κρίσει ποιημάτων. ὁ δὲ κηλι
 σον ἂν ἴσῃ πᾶσι δὲ ἀνδράχην.